

טוראי יעקב (יאנקה) בן שאול ז"ל

בן ציפורה וברוך
נולד בירושלים
בחודש יוני 1928
התגורר בירושלים
שירות בחיל השריון
נפל בעת מילוי תפקידו בשירותו
נקבר בבית העלמינו סנהדריה

חלקה : א שורה : יש

בן 20 בנופלו

קורות חיים

בן צפורה וברוך, נולד בחודש יוני 1928 בירושלים. עוד בימי לימודיו בבית-הספר "תחכמוני" נודע כנער אמיתי וחזק, עלייז ומכשר, מנהיג במשחקים, חובב טבע ובעלי-חיים. הוא אסף מוצגי-טבע לאוסף בית-הספר ויידע בספר עליהם בבקיאות. הוא נתחביב גם על ערביי סביבת העיר, התהלך ביניהם יחידי, משוטט בהרים, בגיאיות ובמערות כשהוא מזמין בקהל-אבן לנערי הקדמוניים. אחרי סיום בית-הספר למד חשמלאות והיה מהמצטיינים במקצוע בקרבת בני גילו. את שכרו הביא הביתה. עם עלייזתו ואהבת-החיים היה גם רציני במידה שלמעלה מגילו.

מיד אחרי החלטת עצרת או"ם על חלוקת הארץ התגיים בין הראשונים ל"משמר העם" ועשה בוليلות כדיים ללא ליאות. הוא עבר לגדור "מוריה" ונשלח למשמר הר-הצופים, וرك לעתים רחוקות היה מבקש חופשה קצרה ויורד העירה לעוזד את ההורים. כשהעירו לו שימעת בביקורים אלה משומש שהדרך בחזקת סכנה, השיב בדברי עידוד ואומץ שאין הוא מן הפחדניים.

הדרך להר הצופים עברה בשכונת שិיח'-ג'יראח הערבית ועם פרוץ המלחמה התאפשרה התנועה להר בשירות שאובטחו על-ידי הצבא הבריטי. בשעות הבוקר של 13.4.1948 יצא שירתה להר הצופים, לאחר שהבריטים הבטיחו כי הדרך פתוחה ובטוחה. השירה נתקלה במארב ערבי בשכונת שិיח'-ג'יראח ומאות ערבים המטירו עליה אש עזה. חלק מccoli הרכב הצלicho להיחלץ ולהזור, אך שני אוטובוסים, אמבולנס ומשוריון-ליוי נלכדו במארב. במשך שעות רבות לחמו אנשי השירה וניסו למנוע התקפות העربים לכלי הרכב. אש שנורתה מעמדותינו בעיר ובהר הצופים וכן משורייניהם שנשלחו למקום לא הצלicho לסייע לשירה. כוחות צבא בריטיים שהיו במקום לא התערבו ולא עשו דבר כדי לסייע, למראות הפניות אליהם. בשעותacha"צ הצלicho הערבים להעלות באש את שני האוטובוסים על נסעהיהם. רק לפנות ערב התערבו הבריטים וחילצו את הניצולים מכל הרכב הלקודים. יעקב חזר מחופשה קצרה ונסע בשירה זו של אנשי מדע ורפואה. הוא נספה בשិיח'-ג'יראח ביום ד' בניסן תש"ח (13.4.1948). והובא למנוחת-עולםם בקבר-אחים בבית-הקבורות בסנהדריה.